

An interesting grasshopper from Iran

by

V. M. DIRSH and B. P. UVAROV

BEI-BIENKO has recently described (*Doklady Akad. Nauk USSR*, vol. 109, p. 640, 1956) a new genus and species *Lyrotyloides viridis* B.-B. from Iran, based on a single female. Professor A. DAVATCHI, who collected this insect, has presented another female specimen to the British Museum (Natural History) and its description is given below, in order to supplement that published by BEI-BIENKO, and also to facilitate its recognition since the original description is in the Russian language.

Lyrotyloides viridis Bei-Bienko

♀. Robust, rather large and rugulose. Antenna thick, filiform, shorter than pronotum, with 25 segments. Head globular above, with fastigium of vertex rounded, sloping forwards. Frons, slightly oblique, in profile; frontal ridge with a shallow sulcus and distinct carinulae, which are parallel below the ocellus,

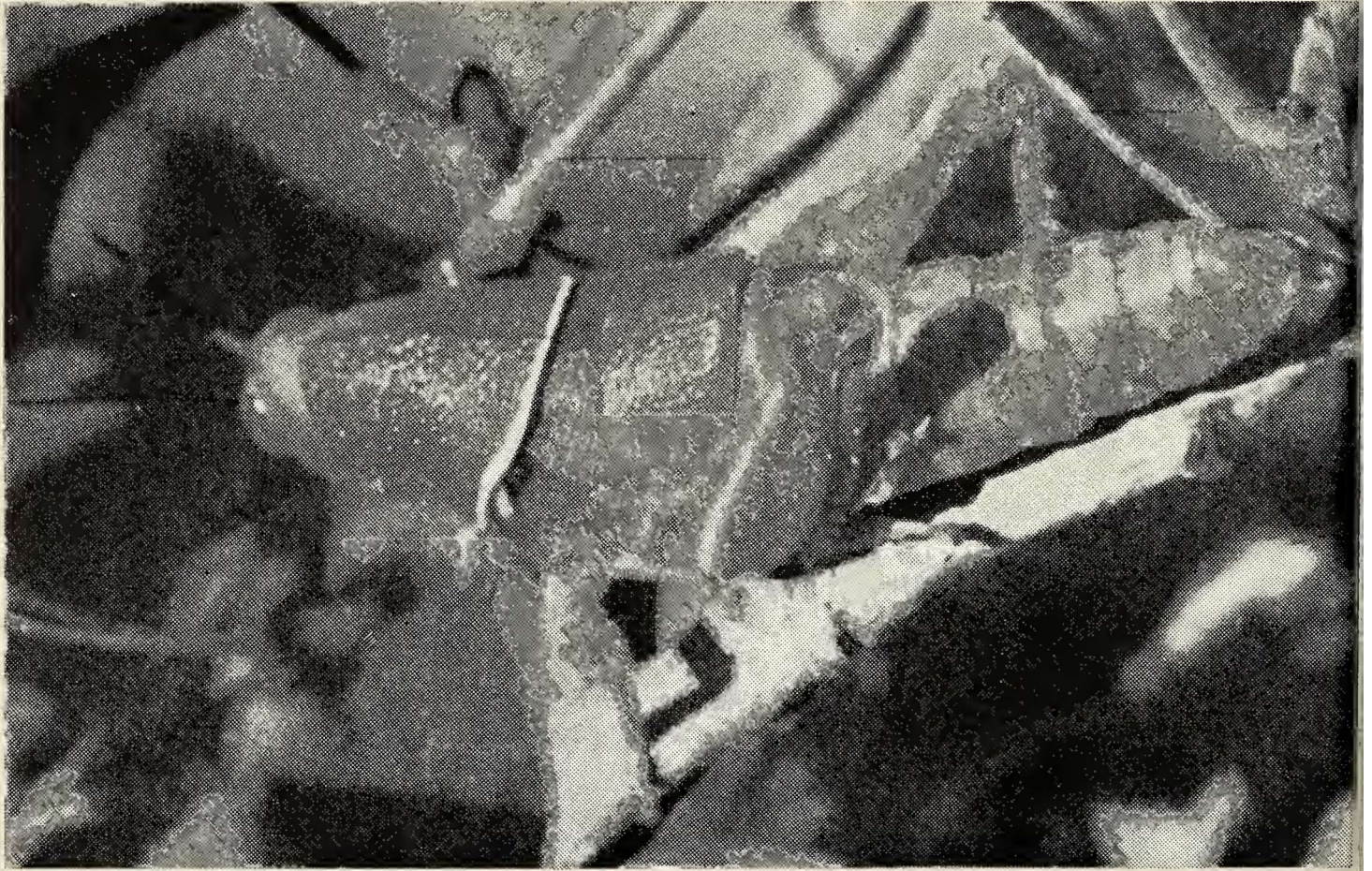

Fig. 1. *Lyrotyloides viridis*

excurved above it and convergent at the apex. Facial carina sharp. Eye elongate oval, comparatively little convex. Ocelli well developed. Pronotum elongated, subcylindrical, narrowing forwards, median carina weak, linear; no lateral carinae; three transverse sulci distinct, crossing the median carina; prozona half again as long as metazona; posterior margin of metazona straight. Mesonotum covered by pronotum; metanotum shorter than metazona of pronotum. First abdominal tergite shield-like, strongly sclerotized and rugulose, about twice as long as metanotum,

raised, slightly saddle-shaped in the middle, overlapping the second abdominal tergite, which is much shorter than all others, but somewhat protruding upwards. Prosternal tubercle narrow-conical. Mesosternal interspace slightly longer than its width; mesosternal lobe shorter than its width, with rounded angle. Metasternal interspace longer than its width, not constricted, open. Elytron narrow lobiform, lateral, almost reaching the posterior margin of the first abdominal tergite, with rounded apex and thick rough reticulation. Tympanum large, fully covered by elytron. Hind femur comparatively slender, ratio of length to width 3.3; upper carina strongly serrulate; fish-bone pattern on the external side very regular. Hind

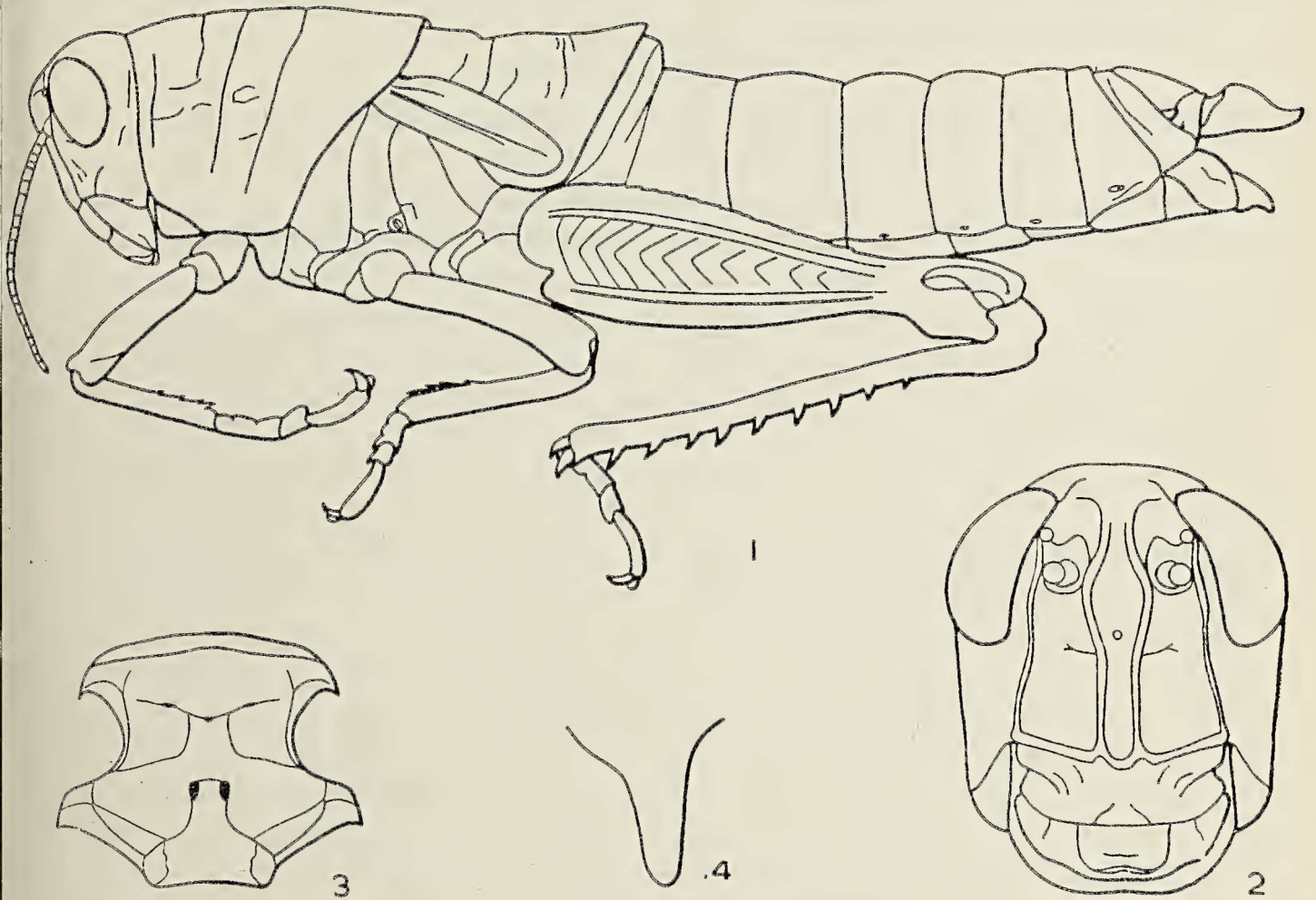

Fig. 2. *Lyrotlyoides viridis*. 1, whole insect. 2, face. 3, meso- and metasternum. 4, prosternal tubercle.

tibia slightly curved, about as long as the femur. Tarsus moderately short; arolium about half the length of a claw. Supra-anal plate broadly triangular. Subgenital plate with broadly obtusangulate apex. Ovipositor short, robust, with valves slightly curved, the lower one with obtusangulate lateral projections.

General colouration light green. Metanotum brown; elytron green; hind femur light green on both sides; hind tibia yellowish-green; its spines of the same colour with brown apices.

Length of body 48 (possibly artificially stretched), pronotum 11.6, elytron 7.7, hind femur 18.7 mm.

The locality where our specimen was taken, was given by Professor DAVATCHI as Dehbakry, between Baft and Jiroft, south of Kerman, 1800 mt. altitude. The figure "up to 3000 mt." given by BEI-BIENKO must refer to the height of the

surrounding mountains, and not to the actual place where the specimens were taken.

BEI-BIENKO remarks on the biogeographical interest of the occurrence in Iran of this genus, related ones belonging to the group Teratodini, which is represented by a few genera also in the dry area of India, Afghanistan, Pakistan and the Somalilands. This interest is even greater than suggested by that author since it has been shown (DIRSH, 1956, *Trans. R. ent. Soc. London*, vol. 108, pp. 249—250) that the group Teratodini belongs to the subfamily Romaleinae which otherwise is known only from America (mainly Southern and Central), and the Old World group of genera is widely separated from the main area of the subfamily.

Anti-Locust Research Centre,

1, Princes Gate, Kensington, London, S.W. 7.

Wormald, H., *Diseases of Fruits and Hops*. Third revised edition, London, Crosby Lockwood & Son Ltd., 1955. 25 Sh.

Nadat korte tijd geleden MASSEE's „The Pests of Fruits and Hops” (zie bespreking in *Ent. Berichten* 15: 244), verschenen is, komt thans dezelfde uitgever ook met een nieuwe, geheel bijgewerkte druk van dit boek, dat als het fytopathologisch complement te beschouwen is van het boek van MASSEE. Dat wij het hier toch aankondigen, is gelegen in het feit, dat vele insectensoorten, die als vectoren van virusziekten optreden, hier genoemd zijn. Voor het merendeel zijn dit Aphiden, doch ook de overbrenger van de dwergziekte van de framboos, de Jasside *Macropsis fuscili*, is hier thans vermeld. Voor de collega's, die werkzaam zijn in de fruitteelt, is dit voortreffelijke handboek onmisbaar. — P. A. VAN DER LAAN.

Johnston, H. B., *Annotated Catalogue of African Grasshoppers*. Cambridge Univ. Press, 1956 (dec.), 833 pp., prijs 105 sh.

Het is een zeer verheugend feit, dat het Anti Locust Research Centre in Londen de publicatie van bovengenoemd werk heeft mogelijk gemaakt. De catalogus, gedrukt op goed papier en van brede marges voorzien, maakt een zeer goede indruk. Zij geeft de complete lijst van alle tot eind 1953 beschreven soorten van Acrididae (veldsprinkhanen) van Afrika en omliggende eilanden met de complete literatuur, waarin beschrijving, synonymie, tabellen voor determinatie, morfologie, oecologie, levenswijze, schadelijkheid en geografische verspreiding, voor zover die voor iedere soort bekend is en vermeldt tevens, waar het type te vinden is en van welke localiteit deze beschreven is.

Voor de systematicus, die wel eens met Afrikaanse veldsprinkhanen te doen had, was het tot nu toe, afgezien van enige gewone soorten, een haast onbegonnen werk deze te determineren, tenzij, zoals in musea, een uitgebreide bewerkte collectie hem ten dienste stond. De oude catalogus van KIRBY (1910) kon hem maar heel weinig helpen, deze was onvolledig en niet vrij van fouten. De *Insecta* van de *Zoolog. Record* waren natuurlijk beter, doch brachten hem alleen op de hoogte van nieuw beschreven soorten, maar ondanks dat moest hij nog een berg van literatuur doorwerken, wilde hij zeker zijn van zijn determinatie. Dit alles is nu veel gemakkelijker geworden, gezien de indeling in families, subfamilies en groepen en de uitgebreide gegevens, die bij iedere soort vermeld worden. Daar komt nog bij, dat aan het eind van het werk een, men mag wel zeggen, complete literatuurlijst van 981 nummers is opgenomen, die door de auteur kritisch bestudeerd is. Alles bijeen een zeer goed en nuttig werk, waar de schrijver drie jaar aan gewerkt heeft en waarvoor wij hem en het Anti Locust Research Centre dankbaar moeten zijn. Dergelijke werken zullen zonder twijfel een sterke stimulans blijken te zijn in het bijzonder voor de jongere Acridologen.

C. WILLEMSE.